

τὸν ἔρωτά μου, πλὴν ἐγὼ ἐνθυμούμαι ἀκόμη τὸ φίλημα ἐκεῖνο.

B'

Ἡ Εὐρίλλα ἀποπλέει. Τρέχω εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ φωνάζω εἰς τὰ κύματα ἑκφρων: Τί κάμνετε; Ἐν ἐξ αὐτῶν μοι ἀποκρίνεται: Ἐγὼ, τὸ ὅποιον ὑπεδέχτην πρῶτον τὴν θεάν σου, εὐγνωμον διὰ τὸ τοιοῦτόν της δῶρον ἀσπάζομαι αὐτήν.

Ἐρωτῶ ἐν ἄλλο: Ὅταν τὸ πλοῖον ἤνοιξε τὰ ἱστία, ἀπερχομένη ἐκεῖνη ἔδειξε φαειροὺς τοὺς ὀφθαλμούς; Καὶ αὐτό μοι ἀπεκρίθη: Ἡ γαλήνη μάλιστα τοῦ προσώπου της ἔκαμε νὰ κοπάσῃ ὁ ἄνεμος καὶ νὰ μειδιάσουν τὰ κύματα.

Ἐρχεται ἐν ἄλλο κύμα καὶ μὲ βεβαιώνει: Ἐγὼ τὴν εἶδα νὰ ἐμπλήσῃ ζηλοτυπίας τὰς ἐναλίους νύμφας, ὅταν ἠνοιχθῇσαν οἱ ὠραῖοι της ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Καὶ δι' ἐμέ, τῷ λέγω, δέν σοι παρήγγειλε τίποτε; Σοὶ εἶπε τοῦλάχιστον ἡ σκληρὰ νὰ μὲ ἀποχαριστίσῃς. Ἀλλὰ παρῆλθε τὸ ἀγροίκον κύμα χωρὶς νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ.

Τὰς μεταφράσεις τοῦ Ζαλοκώστα εἶνε πέντη περιττὸν νάντιπαρθέσωμεν. Διότι εἰς τίνος τὴν μνήμην δέν εἶνε πρόχειρον τὸ:

Μιά βοσκοπούλ' ἀγάπησα, μιὰ ζηλεμένη κόρη.

ἢ τὸ ἄλλο ἐκεῖνο:

Ἐκπῶ καὶ μοῦπαρ ἔφυγε ἡ κόρη ποῦ ἀγαποῦσα.

Θὰ τελειώσωμεν λοιπὸν τὴν μικρὰν αὐτὴν φιλολογικὴν σημείωσιν μὲ μίαν παρατήρησιν. Εἰς τὰ ἰταλικά πρωτότυπα ὁ Ἕλλην ποιητὴς ἔδωκεν αλλοίαν, ἰδικὴν τοῦ μορφῆν ὥστε τὸ ἔργον τοῦ δέν εἰμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ἀπλῶς μεταφράσις. Γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὴν Τέχνην ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκτιμᾶται δέν εἶνε κυρίως τὸ θέμα, δηλαδὴ ἡ ἰδέα, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις, δηλαδὴ ἡ μορφή. Μορφὴν δὲ λέγοντες δέν ἐννοοῦμεν βεβαίως οὔτε τὸ ὕψος, οὔτε τὸ μέτρον, οὔτε τὴν ὁμοιοκαταληξίαν. Αὐτὰ ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην φράσιν—πρᾶγμα ἀνεξάρτητον τῆς ποιήσεως καὶ δυνάμενον νὰ χαρακτηρίσῃ κάλλιστα καὶ τὸν πεζότερον λόγον—βλέπετε δὲ πῶς ἀπὸ τῶν ἰταλικῶν πρωτοτύπων ἔλειψεν ὁλωςδιόλου ἡ καλλιτεχνικὴ φράσις, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ καταστραφῇ καὶ ἡ μορφή, ἡ οὐσία τῆς τέχνης, ἡ αἰσθητοποίησις τῶν ἀρχικῶν ἰδεῶν, ὅποια ἐδημιουργήθη παρὰ τοῦ Zappi καὶ τοῦ Maggi. Παρὰ τῷ Ζαλοκώστῃ ὅμως ἡ αἰσθητοποίησις αὕτη εἶνε ἐπὶ τῆς αὐτῆς μὲν βάσεως, ἀλλ' οὐσιωδῶς ἀλλοία καὶ μάλιστα κατὰ πολὺ τεχνικωτέρα τοῦ πρωτοτύπου. Οὗτος δὲ εἶνε ὁ λόγος, δι' ὃν αἱ μεταφράσεις, οὐδεμίαν ἔχουσαι σχέσιν πρὸς τὰντεστραμμένα κεντήματα, καὶ δυνάμεναι νὰ θεωρηθῶσι κάλλιστα ὡς πρωτότυπα ἔργα ἑλληνικά, ἔχουσι πολὺ μεγαλειτέραν ποιητικὴν ἀξίαν, καί τοι τὴν αὐτὴν ἰδέαν,

τῶν ἰταλικῶν. Διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τοῦτο καὶ πιστεύσαντας τυχόν, ὅτι πράγματι ἔσφαλεν ὁ κ. Ροῖδης θεωρήσας, ἔστω καὶ ἐξ ἀγνοίας, τὴν Βοσκοπούλαν ὡς ἔργον γνήσιον τοῦ Ζαλοκώστα καὶ προτιμήσας αὐτὴν ἀπὸ ὅλας τὰς καθαρευούσας ἀπεραντολογίας του, ἡ ἀνωτέρω παράθεσις τῆς ἰδικῆς μας μεταφράσεως ἀρκεῖ ἀντὶ πάσης περὶ τούτου συζητήσεως. Ἡ μήπως νομίζει κανεὶς ὅτι τὸ ἔσχα τῆς Δεσδεμόνας, τὸ ἀπαράμιλλον ἐκεῖνο:

*Ἡ ἀθλία ψυχὴ καθήμενη
Σὲ χόρτο, σὲ λουλούδι, κτλ.*

ὡς μετεφφράσθη, ἄς εἰπώμεν, ὑπὸ τοῦ Σολωμοῦ, εἶνε πλεόν αὐτὸ τὸ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ μετριώτατον ποίημα τοῦ Σαίξπηρ;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ

Πασιγνώστον εἶναι ὅτι τὰ ἐνδύματα χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ μᾶς προφυλάττωσιν ἐκ τῶν μεταβολῶν τῆς θερμοκρασίας, ὅτι πάντα δέν ἔχουσι τὰς αὐτὰς ιδιότητας καὶ ὅτι αὐταὶ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ὕλης, ἥτοι ἐκ τῆς ζωϊκῆς ἢ φυτικῆς οὐσίας, ἐξ ἧς κατασκευάσθησαν.

Εὐθὺς ὡς ὁ ἄνθρωπος ἡσθάνθη τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκσφαλίσῃ τὸ σῶμά του ἀπὸ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπηρεῶν, ἀνεζήτησε τὴν προστασίαν ταύτην εἰς τὰ δέρματα τῶν φονευμένων παρ' αὐτοῦ ζώων ἢ εἰς τὰ φύλλα τῶν διαφόρων φυτῶν, ὅσα εἶχε πρόχειρα· τὰς ὅλως δὲ ἀκτεργάστους ταύτας ὕλας ἐχρησιμοποιοῦν ἐν τῇ πρωτογενεὶ αὐτῶν καταστάσει, ἄνευ οὐδεμιᾶς προπαρασκευῆς. Εἴτα ἡ ἐφευρετικὴ του διάνοια ἠδυνήθη νὰ τροποποιήσῃ τὰς πρώτας ὕλας· κατῶρθωσε νὰ εὑρῇ μέσῃ ὅπως καταστήσῃ αὐτὰς ὕφαντάς, νὰ τὰς νήθῃ, νὰ τὰς καθαρίσῃ καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ τὰς καθίστῃ εὐαρμόστους ἐπὶ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος. Τοιοῦτοτρόπως κατῶρθωσε βαθμηδὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν κάνναβιν, τὸ λίνον, τὴν μέταξιν, τὰ διάφορα δέρματα τῶν ζώων.

Τὰ ὕφασματα λοιπὸν διαιροῦνται εἰς τὰ ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν παραγόμενα, οἷον ἐκ λίνου, βάμβακος, κάννάβεως καὶ εἰς τὰ ἐκ ζωϊκῶν οὐσιῶν, οἷον ἐκ μαλλίου, μετὰξης, πτίλου κλπ.

Εἰς τὰς δύο ταύτας κατηγορίας προσθετέον καὶ τὰ ἐξ ἀδικυρόχου καουτσού κατασκευαζόμενα, ὧν ὁσημέραι αὐξάνει ἡ παρ' ἡμῖν χρῆσις.

Ἡ κάνναβις ἐξάγεται ἐκ τοῦ φυτοῦ Cannabis sativa καταγομένου ἀρχικῶς ἐκ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν· μόλις ἐπὶ τῆς βασιλείας Καρόλου τοῦ Θ' ἐγένετο δυνατόν νὰ ἐξυφανθῇ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ παρὰχθῇ ἐξ αὐτοῦ πανίον λεπτόν καὶ κατάλληλον πρὸς κατασκευὴν ἐνδυμάτων.

Ὁ βάμβαξ εἶνε οὐσία κροκιδοειδῆς, ἀποτελούμενη ἐκ νημάτων μακρῶν, χνοιδῶν καὶ πε-

ριελισσομένων, καλυπτόντων τοὺς σπόρους τῶν φυτῶν τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ Λινναίου *Cos-sypium arboreum*.

Τὸ συνήθως ἐν χρήσει λίνον, ἀξιολογώτατον διὰ τὰς ιδιότητάς του πρὸς ὑφανσιν, καταγόμενον ἐκ τῆς βορείου Ἀσίας, εἶνε χόρτον ἐτησίως σπειρόμενον, ἔχον ὕψος πεντήκοντα ἐκατοστῶν περίπου τοῦ μέτρου.

Τὸ καουτσού, κοινῶς καλούμενον ἐλαστικὸν κόμμι, παράγεται ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως τοῦ γαλακτοδούς χυμοῦ τοῦ ἐκκρινομένου ἐξ ἐντομῶν γενομένου εἰς διάφορα δένδρα, οἷον τὸ ἐν Ἀμερικῇ φυόμενον *Siphonia cahucha*· καὶ εἰς τὰς ἡμετέρας χώρας δένδρα τινὰ εὐφορβιοειδῆ παράγουσι μικράν τινα ἐξ αὐτοῦ ποσότητα. Ἡ χρῆσις αὐτοῦ εἶνε ποικιλωτάτη ἐν τῇ βιομηχανίᾳ· κατασκευάζουσι δι' αὐτοῦ ὑφάσματα μεγάλης ἐλαστικότητος, ἐπιχρίοντες αὐτὰ διὰ στρώματος ἐκ καουτσού ρευστοῦ, ἀναλελυμένου ἐντὸς μίγματος ἐκ θειικοῦ ἄνθρακος καὶ οἰνοπνεύματος. Πλὴν τὰ οὕτως κατεσκευασμένα ὑφάσματα ἔχουσι μὲν τὸ μέγα πλεονέκτημα τοῦ προφυλάττειν ἀπὸ τῆς βροχῆς, κέκτληται ὅμως καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ νὰ σταματῶσι τὴν περίξ τοῦ σώματος κυκλοφορίαν τοῦ θέρους καὶ νὰ ἐμποδίζωσιν οὕτω τὴν βαθμιαίαν βραδείαν ἐξάτμισιν τῆς διαπνοῆς τοῦ δέρματος, κατὰ συνέπειαν δὲ νὰ συγκεντρώνωσι τὴν θερμότητα, συνθήκας ὑπ' ἃς εὐκόλως ἐπέρχεται ἡ ψύξις.

Τὰς ζωϊκὰς οὐσίας παρέχουσι τὸ πρόβατον, τὸ παρέχον τὸ μαλλίον, ἡ κάμηλος, ὁ κόνικλος, ἡ αἶξ, ἅτινα παρέχουσι διάφορα ἔδη τριχῶν, ὁ χήν, ὁ κύκνος, ἡ νήσσα, ἅτινα παρέχουσι τὸ πτίλον, τὸ συνιστάμενον εἰς μικρὰ ἀπᾶλὰ καὶ χνοώδη πτερά, ὑπάρχοντα ὑπὸ τὴν γαστέρα καὶ περὶ τὸν τράχηλον. Τὸ κάλλιστον τούτων εἶνε τὸ προερχόμενον ἐκ τοῦ εἶδους τῶν νησῶν τῶν ὑπερδορείων χωρῶν. Ὁ μεταξοσκώληξ, ἔντομον λεπιδόπτερον, παράγει μίαν τῶν πλουσιωτάτων τῆς ὑφαντικῆς οὐσιῶν, τὴν μέταξαν.

Ὁ βοῦς καὶ τινα ἄλλα ἀναμνησκόμενα ζῶα παρέχουσι τὴν δοράν των, ἣν ἡ βυρσοδεψικὴ κατεργάζεται.

Τὰ δέρματα τοῦ κάστορος, τῆς ἐνυδρίδος, τῆς κυανῆς ἀλώπεκος, τοῦ ἀστραχάν καταλλήλως παρασκευαζόμενα χρησιμεύουσιν εἰς τὴν κατασκευὴν ἐνδυμάτων τινῶν, ὧν ἡ ἀξία εἶνε πολλῆς ἐπέρχουσα. Τὰ ὑφάσματά εἰσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον καλοὶ ἀγῶγοι τοῦ θερμαντικοῦ ἀναλόγου τῆς κατασκευῆς των· οὕτω τὰ ἐκ μαλλίου εἶνε θερμότερα ἀπὸ τὰ κατασκευαζόμενα ἐκ μετᾶξης ἢ ἐκ βᾶμβακος.

Ὡς καὶ αὕτῃ ἡ ὑφὴ ἐπιδρᾷ τὰ μέγιστα ἐπὶ τῆς θερμότητος· διὰ τῆς ὑφάνσεως ἀφίναται εἰς τὰ διαστήματα ποσότης τις αἵρος, ὅστις κακῶς ὢν ἀγωγὸς τοῦ θερμαντικοῦ ἐναποθηκεύει με-

γαλειτέρην ποσότητα θερμότητος. Ὡς ἐκ τούτου ὅσον μᾶλλον πυκνὸν εἶνε τὸ ὑφάσμα, τόσοι ὀλιγότερον θερμὸν εἶνε· τὰ θερμότερα ἐνδύματα πρέπει νὰ κατασκευάζωνται ἐξ ὑφασμάτων ἀραιῶς πεπλεγμένων.

Τὰ ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν ὑφάσματα ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ εἶνε λίαν ὑγρομετρικά, τουτέστιν ἀπορροῶσι λίαν εὐκόλως τὴν ὑγρασίαν, ἣν ὁμοῦς ἀφίνοσι νὰ ἐξατμίζεται ταχέως.

Τὰ ἐκ ζωϊκῶν οὐσιῶν ὑφάσματα ἀπεναντίας ἀπορροῶσι τὴν ὑγρασίαν λίαν βραδέως, πλὴν τὴν διατηροῦσιν ἐπὶ πολὺ καὶ ἡ ἐξάτμισις τελεῖται βαθμιαίως· διὰ τοῦτο δὲ τὰ μάλλινα ὑφάσματα, ἐφαρμοζόμενα ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ δέρματος, οἷον αἱ φλανέλλαι, εἶνε ὑγιεινότερα τῶν ἄλλων καὶ προφυλάττουσι κάλλιον ἀπὸ τὰς ψύξεις. Ἐντεῦθεν ἡ ἀναμφισβήτητος χρησιμότης τῆς τελευταίας ταύτης κατὰ τὸ θέρος καὶ ἰδίως διὰ τοὺς ἰδρώοντας πολὺ, τοὺς ὑποκειμένους εἰς ρευματισμούς, εἰς κατάρρους, οἵτινες ἐνεκα τοῦ ἐπαγγέλματός των ἐκτίθενται εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολάς.

Καὶ αὐτὸ τὸ χροῖμα τῶν ἐνδυμάτων ἔχει σημασίαν, διότι ἀπεδείχθη διὰ πειραμάτων, ὅτι ὑφάσματα διαφόρως χρωματισμένα θερμαίνονται ἢ ψύχονται ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου.

Τὰ λευκὰ ἐνδύματα, ἀνταναχλῶντα τὴν θερμότητα καὶ μὴ ἀπορροφῶντα αὐτήν, εἶνε ἐπομένως ἥττον θερμὰ ἀπὸ τὰ μέλανα· διὸ οἱ κάτοικοι τῶν θερμῶν χωρῶν φέρουσιν ἐνδύματα ἀνοικτοῦ χρώματος· ἐν τούτοις πρέπει ν' ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι τὰ λευκὰ ἐνδύματα εἶνε ἐπίσης κατάλληλα καὶ διὰ τὸ ψυχρὸς, ἐπειδὴ διατηροῦσι τὸ θερμαντικὸν μας καὶ δὲν τὸ μεταδίδουσιν ἐκτὸς ἡμῶν· τοῦτο ἡ προνοητικὴ φύσις ἐπραξὲ διὰ τὰ πλεῖστα τῶν ζώων τῶν διατιωμένων εἰς τὰς καταψυγμένας ζώνας· αἱ ἄρκτοι, τὰ πτηνὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ζῶα φέρουσιν αὐτοὶ δοράς καὶ πτερὰ λευκὰ.

Οὐδέποτε πρέπει ν' ἀλλάζωμεν ἀποτόμως ἐνδύματα ἀπὸ μιᾶς ὥρας τοῦ ἔτους εἰς ἄλλην ἢ ἀλλαγὴν πρέπει νὰ ἐνεργῇται βαθμιαίως.

Ἡ κοπὴ καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἐνδυμάτων δὲν πρέπει νὰ παραμεληθῇ. Τὸ ἐνδυμα παραλλάσσει ἀναλόγως τῆς χώρας καὶ τῶν ἡθῶν. Εἰς τὰς θερμὰς χώρας καταλλήλοτερα εἶνε τὰ εὐρέα καὶ κυματίζοντα ἐνδύματα, εἰς δὲ τὰς ψυχρὰς τὰ στενὰ καὶ καλῶς ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ τοῦ σώματος.

Τὰ πολὺ στενὰ ἐνδύματα, τὰ πιέζοντα μέρος τι τοῦ σώματος, εἶνε λίαν ἐπιβλαβῆ, ὡς παρεμποδίζοντα τὴν κίνησιν τῶν μυῶνων, ἐπιβραδύνοντα τὴν κυκλοφορίαν καὶ δυνάμενα νὰ ἐπιφέρωσι συγκοπὰς, συμφορήσεις καὶ ἀποπληξίας· κνημιδοῦνται πολὺ ἐσφιγμένοι προὔξενήσαν πολλὰκις ἐξογκώσεις τῶν φλεβῶν· ὁ στηθόδεσμος, καθ' οὗ τοιαύτη ὑπάρχει γενικὴ καὶ εὐλογος καταφορά, ὅσάκις εἶνε κακῶς κατεσκευασμένος καὶ πολὺ ἐσφιγμένος δύναται νὰ παρεγγάγῃ σοβαράς

παθήσεις εἰς τὰ ὄργανα τῆς γαστρὸς καὶ πνευμονικὰς συμφορήσεις· τὰ πολὺ στενὰ καὶ πολὺ αἰχμηρὰ ὑποδήματα παρὰμορφώνουσι τοὺς πόδας, προξενοῦσι τύλους, καὶ γίνονται ἀφορμὴ ἐνίοτε σοβαρῶν παθήσεων· αἱ ὑψηλαὶ πτέρναι, αἱ λεγόμεναι κατὰ τὸν συρμὸν τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ', δίδουσι εἰς τὸ σῶμα κλίσιν πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ἀναγκάζουσι τὸν φέροντα αὐτὰς νὰ βαδίζῃ ἀκροποδητεῖ, εἰςὶ λίαν ἐπιβλαβεῖς· ἰδίως εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς νεάνιδας.

Ἡ κεφαλὴ, καθὼς καὶ οἱ πόδες, ἀπομεμακρυσμένη οὖσα τοῦ κέντρου φύχεται συχνάκις. Οἱ ἐκ πιλήματος πῖλοι, οἱ ἐν χρήσει ὄντες ἐν Γαλλίᾳ μόλις ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος, ὑποστάντες ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παντοῖα σχήματα, εἰσὶν ἐπαρκεῖς ὥπως προφυλάττωσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς δριμύτητος τοῦ φύχους.

Κατὰ τὸν ὕπνον τὸ σῶμα εὐρίσκεται εἰς κατὰστασιν ἀναπαύσεως, ἐξ ἧς ἐλαττοῦται ἡ φυσικὴ θερμότης· δέον ἄρα νὰ καλύπτεται θερμότερον ἢ κατὰ τὴν ἐγρήγορσιν· ἄλλως τε αἱ νύκτες εἶνε πάντοτε ψυχρότεραι. Τὰ νυκτερινὰ ἐνδύματα πρέπει νὰ εἶνε πλατέα, εὐρύχωρα καὶ ν' ἀνανεῶνται συχνάκις.

Αἱ δύο ἀκρόταται ἡλικίαι, ἡ γερωνικὴ δηλαδή καὶ ἡ νηπιακὴ, ἀπαιτοῦσιν ἐνδύματα θερμότατα· διὰ τοῦτο πάντοτε περιδεῶς βλέπω τινὰς μητέρας, λίαν ἐνθουσιώδεις ὁπαδοὺς τῆς ἐν τῇ αὐστηρᾷ Ἀλβιδῶνι ἀνατροφῆς, ἐπιτρεπούσας νὰ ἐξέρχωνται τὰ μικρὰ τῶν μὲ τὰς κνήμας καὶ τὸν τράχηλον γυμνὰ ἐν ἡμέραις δριμύτος φύχους ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι δέθεν διὰ τοῦτο ἐπιρρωννύεται ὁ ὀργανισμὸς τῶν. Διὰ τοῦτο ἔλεγα πρὸ μικροῦ εἰς μίαν τῶν μητέρων αὐτῶν : « Σεῖς, ἥτις εἴσθε πολὺ εὐρωστοτέρα τοῦ υἱοῦ σας, διατὶ ἐξέρχεσθε σφιγκτὰ περιβεβλημένη παχεῖαν σισύραν; » Ἀλλ' οὐδὲν ἰσχύει κατὰ τοῦ συρμοῦ, ὡς φαίνεται· καὶ χάρις εἰς τὸν συρμὸν τὰ παιδία θὰ ἐξέρχωνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἕως ὅτου προσβληθῶσιν ὑπὸ σοβαρὰς τινὸς συνάγχης ἢ βρογχοπνευμονίας, ἐξ ἧς θὰ κινδυνεύσῃ ἡ ζωὴ τῶν· πόση μεταμέλεια τότε καὶ πόσα δάκρυα ἴσως!

Οἱ νευρικοί, οἱ ἀναιμικοί, οἱ πάσχοντες ἐκ ρευματισμῶν δὲν ἀντέχουσιν εἰς τὸ ψῦχος καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἔχουσιν ἀνάγκην θερμῶν ἐνδυμάτων.

Εἶνε ἀνθυγιεινὸν τὸ καλύπτειν κατ' οἶκον τὴν κεφαλὴν καθὼς καὶ τὸ φορεῖν ὑποδήματα ὑγρά.

Dr PERUSSEL

Ἀ Ν Ω Κ Α Τ Ω

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΙΠΠΟΦΑΓΙΑΣ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τρεφομένων ἐξ ἵππειου κρέατος αὐξάνει μεγάλως ἐν Εὐρώπῃ, διότι ἡ τροφὴ αὕτη οὐ μόνον εἰς τὸν στόμαχον ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ βαλάντιον συμφέρει. Ἐν Γαλλίᾳ, καίτοι ἡ ἵπποφαγία δὲν ἔκαμε τὰς προόδους, ἃς παρουσιάζει ἐν Γερμανίᾳ καὶ Δανιμαρκίᾳ, οὐδὲν ἦττον εἰς τινὰ μέρη οἱ πωληταὶ ἵππειου κρέατος κατήντησαν ἐπίφοβοι ἀνταγωνισταὶ πρὸς τοὺς πωλοῦντας κοινὰ κρέατα. Ἐν Τουλούζῃ, παραδείγματος χάριν, ὅπου καταναλίσκεται τὸ περισσότερον ἵππειον κρέας, ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων, τὸ συνδικατὸν τῶν κρεωπωλῶν συνέστησεν εἶδος ἐπιτροπῆς πρὸς καταπολέμησιν τῆς καταναλώσεως κρέατος μονωνύχων.

Ἐν Παρισίοις τὸ πρῶτον κρεωπωλεῖον ἵππειου κρέατος ἰδρύθη τὴν 9 Ἰουλίου 1866. Ὁ ἀριθμὸς τῶν σφαγέντων ἵππων, ὧν καὶ ἡμιόνων ἀπὸ τότε μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀνῆλθε μόνον εἰς 902· τὸ 1869 ἀνῆλθεν εἰς 2,758· κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πολιορκίας καὶ τῆς Κομόνας εἰς 65,000· τὸ 1872 εἰς 5772· τὸ 1877 εἰς 10,619. Κρεωπωλεῖα δὲ ἵππειου κρέατος ἦσαν 48 τὴν 1 Ἰανουαρίου 1874 καὶ 132 τὴν 1 Ἰανουαρίου 1889. Σήμερον ἡ τιμὴ τοῦ ἵππειου κρέατος ἀνέρχεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τοῦ βοείου.

Ἐν Ῥοτερδάμῃ ἡ ἵπποφαγία εἶναι λίαν διαδεδομένη, ἐν Δανιμαρκίᾳ ἐπίσης, ἐν Σουηδίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ γίνεται μεγάλη κατανάλωσις, καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἰταλίας, ὡς ἐν Λομβαρδίᾳ, Πεδεμοντίῳ, Βε-

νετίᾳ καὶ Σικελίᾳ. Ἡ μεγαλειτέρα κατανάλωσις γίνεται ἐν Μιλάνῳ· οἱ κάτοικοι τοῦ Τουρίνου τοῦναντίον ἀποστρέφονται τὸ ἵππειον κρέας.

Ὁ Μανουὲλ Πριέτο ἐκφράζει τὴν λύπην του, διότι ἡ ἵπποφαγία δὲν εἰσῆχθη εἰς Ἰσπανίαν, ὅπου θὰ ἐγένετο ἐπωφελὴς εἰς τοὺς πολυαριθμοὺς πτωχοὺς ἐργάτας, εἰς οὓς τὸ κρέας εἶνε ἀντικείμενον πολυτελείας ἐνεκα τῆς μεγάλης τιμῆς του.

ΕΙΧΟΝΕΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ

Καθ' ἣν ὥραν ἐκτυποῦται τὸ φύλλον τῆς Ἑοτίας οἱ κώδωνες τῶν ναῶν πενθίμως κρούμενοι ἀγγέλλουσι τὸν θάνατον τῆς Μεγάλης Δουκίσσης Ἀλεξάνδρας, τῆς νεαρᾶς Ἑλληνίδος βασιλόπαιδος, ἀποθανούσης ἐν Ῥωσίᾳ κατὰ τὸν τοκετόν. Ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι, ὅπερ καταθλίβει πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, δημοσιεύομεν τὴν μικρὰν εἰκόνα, παριστώσαν τὴν ταλαίπωρον νεάνίδα, κόρην ἔτι, κλίνουσαν τὴν χαρίεσσαν κεφαλὴν εἰς τὸν ὦμον τῆς βασιλίσσης μητρός της.

ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Μετὰ τὴν γενομένην πρό τιнос χρόνου ἐκχωμάτων καὶ τὴν ἀραίρεσιν μεταγενεστέρων τειχῶν, ἡ θέα τῶν Προπυλαίων εἶνε ὅλως διάφορος τῆς προτέρας, ὡς φαίνεται ἐν τῇ δημοσιευομένῃ εἰκόνι.